

XII

Radości wam powiedam...

- 618 Radości wam powiedam,
Iżęć nową pieśń składam
- 3 O krolewnie niebieskiej
Ku uciezce krześcijańskiej.
- Isajasz, prorok nasz,
6 Uczynił nam barzo w czas,
Wzjawił nam wielką radość
Rzekąc: Przydzie niebie(s)ki gość.
- 9 Narodzi sie z dziewice
Na człowiecze oblicze,
Będzie w niem (wierne) bostwo,
12 Wykupi z nędze ubostwo.
- Zbawi-ć nas naszej nędze
Nie za ziemskie pieniądze,
15 Ale swą krwią niewinną
Wybawi duszę winną.
- On jest wierny pelikan,
18 Wykupi dusze z mąk sam,
Da swe serce rozkrawić,
Ch(c)ąc grzeszną duszę wybawić.
- 21 To, cso prorok powieðał,
Potem anjoł zwiastował,
Iżęć sie ma narodzić Pan,
24 Jen zbawi dusze sam.
- Do Nazaret poselstwo
Srządziło wierne Bostwo,
27 By Gabryjeł nawieðił,
Dziewicy poselstwo wzjawił.
- Ktorą wybrał niebieski
30 Ociec, Syn i Duch Święty,
By sama matką była,
Iżby Krysta porodziła.
- 33 (Usłyszał przykazanie,
Świętej Trojce wzjawienie,
Natychmiast ku dziewicy
36 Nakłonił swoje oblicze.
- Pozdrowił ją pokornie,
Mowił z nią wielmi śmiernie:
39 Zdrowaś, Panno miłości,
Porodzisz Krysta w radości.)
- Przymi Syna Bożego
42 W postrzodek serca twego,
Będziesz ji nosić w radości,
Porodzisz ji bez boleści.
- 45 C(e)sarzownaś niebi(e)ska,
Uciecha krześcijańska,
Wszytek świat uwieselisz,
48 Dziewstwu swemu nie zaszkodziš.

Rzekła k niemu Maryja:
Temu sie dziwuję ja,
51 Kakoć syna mogę mieć,
O mężu nics nie chcę wiedzieć.

Anjoł jej odpowi(e)dzie:
54 Słuchaj tego, gospodze,
Duch cie Święty nawiedzi,
Jen tę rzecz wszyckę obrządzi.

57 Nie człowieczst[e]wem to będzie,
Duch Święty w tobie siędzie,
Świątość to jego oprawi,
60 Ciebie przy twej części ostawi.

Przeciwno przyrodzeniu,
Ku ludzkiemu zbawieniu
63 Ukazuje Bog swa cuda,
Nie chce zgubić swego luda.

Csoć umyślił z wieczności,
66 Zbawić swoj lud żalości,
Tego dzisia dokonał,
Mie k tobie w poselstwo posłał.

69 Nie racz tego odmawiać,
Z ciebieć ma być boża mać,
Mieszkasz ludu zbawienie,
72 Uczyni temu dokonanie.

619 Przykład tobie dziwny dam,
Bo mi Bog przykazał sam:
75 Elżbieta synem chodzi,
Świętego Jana porodzi.

Przedziatkini poczęła,
78 Iże w Boga wierzyła,
Csoć u ludzi nierowno,
U Boga szytko podobno.

81 Zdrowaś, pełna miłości,
Zbawi nas naszej żalości,
Podziękuj mu z dobroty,
84 Ukroci ludzkie kłopoty.

Maryja rzekła k niemu:
Dziękuję Bogu memu,
87 Iże jemu tako lubo
Uczynić we mie to cudo.

Jam posełkini jego,
90 Przymuję gościa tego,
Syna Boga żywego,
Jen nas zbawi[ł] wszego złego.

93 Śpiewajmyż ją wiesele,
Boć w niej dobrego wiele,
W każdej dobrej duszy
96 Serce sie ku Bogu ruszy.

W końcu tego śpiewania
Dla naszego zbawienia

99 Daj szczęście, zdrowie, Panie,
Przy śmierci dobre skonanie.

Ktoć ją będzie śpiewaci
102 Albo jej posłuchaci,
Panie Boże, racz mu dać,
Cso u ciebie będzie żędać.

11: *wierne*: uzupełnienie za innym przekazem tej pieśni, który opublikował z zagubionego dziś rękopisu Mac, s. 123. — **33 – 40:** brakujące w rkpsie dwie zwrotki uzupełnione z wydania Mac, s. 123–124. — **39:** *panno miłości*: niejasne, prawdopodobnie bł. zam. *pełna miłości*, por. s. 619, w. 9. — **45 – 48:** zob. kom. do translit. s. 619, w. 15–16.